

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyrillo Alexandrino. 310.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

rum seruare cupis, atque hostibus te firmū ac robustum ostendere, linguam, quām maximē poteris, in potestate tene; à qua & celeres & ingentes ruinæ contingunt.

Cyrillo Alexandrino. 310.

Præposterus faior haud acutè cernit: odium autem nihil omnino cernit. Quapropter si ab vtraque lema purus atque immunis esse studes, noli violentas sententias ferre, verū illata crimina iusto & integro iudicio committe. Quandoquidem Deus etiam, qui omnia fecit antequām orientantur, pro sua humanitate descendere, ac Sodomorum clamorem perspicere voluit: hinc videlicet nos ad res accuratè perscrutandas ac perpendēdas erudiens. Multi enim ex iis, qui Ephesi coacti sunt, te traducunt, vt tuas iniurias persequenter & vlciscentem, ac non ea, quæ Iesu Christi sunt, orthodoxè querentem, Theophilii, inquiunt, ex sorore nepos est, illiusque mētem ac sententiam imitatur. vt enim ille perspicuum aduersum diuinitus afflatum, ac Deo charum virum Ioannem furorem effudit: sic etiam iste gloriari ac se iactare expedit: etiamsi alioqui latum sit inter eos, qui accusantur, discimen.

Theodosio Imperatori. 311.

Si tu tantum temporis tibi sumas, vt iis, quæ Ephesi decernenda sunt, intersis, non dubito, quin ea ita se habitura sint, vt à nemine reprehendi queant. Sin autē turbulētis odiis calculos permiseris, quisnā à cauillis ac dicteriis conciliū vindicabit? Huic autem malo remedium attuleris, si ministros tuos à dogmatum præscriptione remoueas, (vt qui magno hiatu ab eo distingui dirempti sint, vt simul & Imperatori, & Deo inseruire studeant:) ne alioqui imperio quoque motum ac iactationem afferant, perfidiæ suæ machinas ad Ecclesiæ petram effringentes. Nam ea firmo loco defixa est, cāmque causam habet, vt ipsi ne inferi quidem porræ dominantur: quē admodum is, qui eam constabiliuit, pollitus est.

γλώσσης κερτει ταῦτα ὅτεν, ἀφῆσι δέ τοι οὐδὲν πάντα μεγάλα σύμβολα πάντα.

Κυρίλλω Αλεξανδρείας. τι.

Προσπάθεια μὲν σύνδεσμορχεῖ, ἀππάθεια δὲ ὄλως γέχει ὁρά. εἰ τοινις ἐκπέργει λίριν βούλει καθαρεύσαι μὴ τούτους ἀπόφασις ἀντίστασης ἀλλὰ κρίσις δικαια τὰς αὐτὰς ἀπίτησεν. επειδὴ καὶ θεὸς, ὁ πάντα εἴδεις πατέρα νέοσας, καταβῆναι, καὶ τὸν κραυγὴν δὲν Σοδόμων φιλαθρόπων πύδεισεν, ηγαντάκειβους ἐρεύνης διδάσκων ὑπόθεσιν. πολλοὶ γέροι σε καμαρδοῦσι τὸν σωματεγμένων εἶχθεν, ἀλλ' οὐ τὸν Ιησοῦν Χριστὸν ὄρθοδόξος ζητοῦσα. ἀδελφοῦδος καὶ, φασί, Θεοφίλῳ μημονίδης σκένεις τὸν γνόμον. ὅστις γέροι σκένεις μανιάν σαφῶς καποιέιδει τὸ θεοφόρο γέροντος Ιωάννη, γάτας ἐπιβυμεῖ καυχήσασθαι γένετο, εἰ καὶ πολὺ τὸν κριοφόρων θέτι τὸ γέροντον.

Θεοδοσίω Καστολεῖ. τια.

Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ καροῦ πρεῖται τοῖς κριοφόροις στὸ Εφέσω, προστὰς τούτοις εὑδίδει τὸ ἄμεμπλον. εἰ δὲ ἔχλωδει ἀππαθεῖα τὰς φίρους σκένωσας, τὸ εξαρθρεταῖ τὸν σύνοδον σωματωπαρέεις δὲ τούτοις θεργηπεῖαι, εἰ τοιστὰς τὸν δογματορθοῦ τὸν σὸν Διοχένιον, τοὺς μέγα χριστιανῶν ταῖς θεραπεύσεις, μή πος γέ τῷ κερτει τούλον ἐπειέγκωσι, τῇ πέτρᾳ τῆς ἀκρανοΐδας παρεπηγμάτως τὰ τῆς κεκοπίσιας αὐτὸν μηχανήματα. αὐτὴν γέροι ερημεῖται, καὶ γάτε τὸν πλῶν ἄδου κατελεῖται, ὡς ὁ ἐδράσας αὐτῶν θεὸς ἐπηγγείλατο.

Εὐλογ.